

tage Hensyn til den Hindring for Jordens Eier i at sælge eller bortfæste denne til Andre end Bygningernes Eier, som følger af Lovgivningens almindelige Fordringer om Fæstejords Bebyggelse. Det er fremdeles en Selvefølge, at ved Ansættelsen af Kjøbeprisen for Jorderne Værdien af de Fordringer, som Brugerne selv har bekostet paa Jordlodden, og for hvilke der ved Fæstefra-trædelse efter Lovgivningen vilde kunne fordres Erstatning, bliver at fradrage, ligesom en yderligere Moderation i Taxationssummen maa finde Sted, hvor der ved Fundatfer eller andre Dispositioner maatte være indrømmet Fæsternes særegne Begunstigelser.

S. A. Hansen og S. Jensen foreslaae, at i § 6, Linie 21, indskrives foran den almindelige Fæstevang, de Ord: "for min Gaardens Bedkommende".

§ 7.
Af den Værdi, hvortil Jorderne efter § 6 af Commissionen beregnes som den Pris, til hvilken Fæstere eventuelt anses berettiget til at overtage dem, bliver, hvis Saadant findes hensigtsmæssigt og stemmende med Parternes, navnlig Eierens, Ønsker, ligesom fremdeles i alle Tilfælde, hvor Jorderne tilhøre et Lehn eller Fideicommissgods, forsaavidt dette følger af Salgsbevillingens Indhold, en Deel at omsætte til en fast og uforanderlig, i Eiendommen som en Heelhed næst efter kongelige Skatter og andre offentlige Afgifter for Bygningernes Bedkommende dog tillige næstefter den i samme allerede indeftaaende Gjæld prioriteret Arvesæstegsavgift af Byg, betalbar efter hvert Aars Capitelstart. Denne Omsættelse — der foretages paa den Maaade, at en Lønne Byg regnes lige med det Beløb, der udkommer som Gjennemsnitsprisen for Byg efter Capitelstarterne i de sidste 24 Aar med Udskydelse af de 2 høieste og de 2 laveste, og at den aarlige Afgift træder istedet for en saa stor Deel af den beregnede Capitalværdi, som vilde kunne forrentes med Afgiften efter en Rente fod af 4 pCt. p. a. — maa dog ikke finde Sted i større Omfang end at 4 Tdr. Byg aarlig for hver Lønne Hartkorn bliver den høieste Afgift, der kommer til at paahvile nogen Eiendom.

§ 8.
Kjøbesummen for Jorderne forsaavidt angaaer den Deel der ikke er omsat til en aarlig Afgift, skal Fæstere være berettiget til at afgjøre ved at udbetale en Femtedeel i rede Penge, hvoraf Halvdelen erlægges ved Overdragelsen og den anden Halvdeel et Aar efter den nærmest paafølgende 11te Juni eller 11te December Termin, samt ved for de andre 4 Femtedele at udstede en 4 pCt. rentebærende Forskrivning med 1ste Prioritet i den samlede Eiendom, Jordlodden med tilhørende Bygninger, Haver osv. næstefter kongelige Skatter, offentlige Afgifter og muligvis den i Eiendommen næstefter § 7 radicerede aarlige Arvesæstegsavgift, samt for Bygningernes Bedkommende tillige næstefter den i samme tidligere indeftaaende Gjæld. Forskrivningen bliver iøvrigt at affatte som Forskrivningen for Aaen af Umyndiges Midler, men skal derhos være uopsigelig fra Eierens Side saalænge Kjøberne eller hans Enke i ugift Stand, eller efter dem et Barn eller Svigerbarn, besidder Eiendommen, under Forudsætning af, at de Forpligtelser, som Skjødte og Forskrivningen indeholder, uaflygt opfyldes. Saalænge Kjøberne selv eller hans Enke i ugift Stand forbliver i Besiddelse af Eiendommen, skulle de dog kun svare de tidligere Fæstegifter af Jorden, uden Hensyn til, om den bestemte aarlige Arvesæstegsavgift maatte være større, ligesom de fremdeles ere fritagne for at forrente de ikke udbetalte 4 Femtedele af Kjøbesummen. Det skal derhos staae Kjøberne og hans Enke i ugift Stand frit for at overtage Forrentningen af disse 4 Femtedele af Kjøbesummen, i hvilket Fald de, da kunne fordrø bemeldte Restkøbesum nedsat med $\frac{1}{30}$ Deel for hvert Aar, som det efter de i Finansministeriets Beskjendtgjørelse af 11te November 1852 indeholdte Tabeller, maa antages, at de endnu vilde kunne være forblevne i Besiddelse af Fæstet, hvis dette Forhold ikke var blevet forandret, dog at der i intet Tilfælde afdrages mere end i det Hele $\frac{1}{30}$.

§ 9.
Debitor skal endvidere være berettiget til, efter i det Mindste 3 Maaneders forudgaaende